

[Mose Hansen.]

til for fremtiden at fastsætte grundskyldpromillen uden hensyn til ligningsforholdet inden for maksimum 35 og minimum 10 promille vil jeg sige: efter vedtagelsen af lovforslaget om beskatning af fast ejendom i sognekommunerne — lov af 18. februar 1961 — var der i kommunernes styrelse og i amtsrådene i almindelighed en forståelse af, at der skulle foretages sådanne ændringer i ligningsforholdet, at den faste ejendomsbeskatning efterhånden kom til at udgøre en forholdsvis mindre del af kommunernes indtægter under hensyn til de ændrede struktur- og udgiftsforhold i kommunerne. Når de kommunale styrelser så hurtigt ændrede ligningsforholdet til gunst for ejendomsbeskatningen, så er det min opfattelse, at dette skete under indtryk af, at der i folketingets lovgivning var et ændret syn på ejendomsbeskatningen i almindelighed.

Der har som allerede nævnt kun været levnet mig kort tid til at gennemgå og forsøge at foretage en beregning af virkningerne af ændringsforslagene. Men for mig at se foreligger der nu en tendens til en forøget ejendomsbeskatning. Derfor frygter jeg, at denne indstilling ved vedtagelse af ministerens ændringsforslag vil forplante sig ud i kommunerne og give en forøget grundbeskatning dels på grund af de forøgede udskrivninger, som alle kommuner står over for på grund af stigende udgifter inden for selve kommunerne, dels også på grund af de stigende udgifter i amtskommunerne, der er medvirkende til, at sognekommunerne får større tilsvær til amterne. Mange amter vil sandsynligvis inden længe nå maksimalgrundskyldpromillen på 14, hvorefter alle udgifter derudover skal udskrives på sognekommunerne.

Under indtryk af de her nævnte forhold vil der, hvis ministerens ændringsforslag vedtages, være en tendens til at lægge byrderne over på ejendomsbeskatningen, så maksimum på 35 promille hurtigt nås. Derefter ligger det så til indenrigsministeren at skønne over, om der foreligger særlige forhold, der taler for at gå op til 40 promille. Sådan må jeg ud fra de af flertallet tiltrådte ændringsforslag bedømme stillingen, og jeg må derfor under disse forhold anbefale at stemme imod de af

ministeren stillede og af udvalgsflertallet tiltrådte ændringsforslag.

Fra udvalgsmindretallet, venstre og det konservative folkeparti, foreligger også ændringsforslag. Disse er forbedringer i forhold til de af udvalgsflertallet tiltrådte og mere i overensstemmelse med det oprindelige forslag, og vort parti vil derfor stemme for disse ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen):

Jeg er i den situation, at jeg har lidt svært ved at takke ordførerne; der var jo sådan lidt blandet tilslutning. Men jeg kan da takke de ærede medlemmer hr. Ove Hansen og hr. Kirkegaard for tilslutningen til de af mig stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsen og hr. H. C. Toft. Jeg sad og fik en følelse af, at det var en ligesom lidt uægte harme, der blev lagt for dagen heroppe. Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen indledte med at sige, at han følte, at løftet ikke var holdt i henhold til forliget. Det ærede medlem understregede dog, at lovforslaget var fremsat fuldstændig i overensstemmelse med forliget.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg betragter det løfte, der er givet i betænkningen vedrørende omsforliget, som fuldstændig indfriet, og jeg vil endda gå et skridt videre og sige, at forliget er mere end indfriet. For de ærede medlemmer må jo huske på, at det forlig, der blev indgået for dette punkts vedkommende, drejede sig om finansåret 1963-64, altså kun ét år, men bestemmelserne i det lovforslag, jeg har fremsat som en følge af forliget, er ikke begrænset til 1963-64 ud fra den betragtning, at jeg syntes, det var et for kort tidsrum at lave disse ændringer for; der måtte en mere permanent ordning til. Derfor synes jeg ikke, de ærede medlemmer har nogen som helst ret til eller grund til at bebrejde mig eller regeringen, at vi ikke vil holde forliget. Tværtom. Vi er netop gået et skridt længere i den retning, de ærede medlemmer ønskede.

Derefter har man kritiseret mig for, at tiden har været for kort. Jeg vil gerne understrege, at lovforslaget blev fremsat den 20. november. Det var, ærede medlemmer, samme dag som De samvirkende Sogne-